

Alla tror vi på någonting, Hasse Alfredsson t ex trodde på Robert Lind i Kramfors – för han hade ju alltid funnits.

Och med samma motivering vill härmed bekänna att jag tror på Rönnells Antikvariat på Birger Jarlsgatan. Det har ju alltid funnits.

Som en orubblig konstant i litteraturvärlden har butiken legat där sedan 1929. Själv upptäckte jag den som tolvåring 1967 när jag bytte skola och började i Whitlockska Samskolan som låg i närheten. Jag minns mycket väl hur jag med viss vanda köpte ett ex av George Orwells 1984 som jag hittade i deras pocketlåda på gatan. Tidigare hade jag bara läst serier och ungdomsböcker, men när jag började åka tunnelbana till staden tyckte jag att det verkade barnsligt. Det såg mycket mer bildat ut med riktig litteratur i pocket, så jag brände ett par veckopengar på en ”Riktig Bok”. Jag minns inte om jag verkligen traggade mig igenom den då, men för mig blev den ett viktigt trappsteg på min väg mot vuxenlivet. Jag började intressera mig för ”svårare” kultur, jazz, poesi, konst och film. En sommar gick till James Joyce Ulysses, en annan till Eric Dolphy och John Coltrane. Jag tyckte jag anade en spännande och utforskad värld där bakom, och på den vägen är det, som man säger.

Och hela tiden har Rönnells Antikvariat varit en säker förtöjningsboj i bokhavet. Visst fanns det en massa andra antikvariat, men Rönnells har alltid känts som ett slags anti-sens NK på något sätt. Antingen fanns det man letade efter på Stadsbiblioteket eller på Rönnells. Fanns det inte där var nästa steg KB.

Men det räcker inte att alltid ha funnits för att berättiga sin existens. Rätten att få finnas måste ständigt omförhandlas. Hela tiden kan vi se exempel på hur bokhandeln näringen kringskärs, både för nya och begagnade böcker. Det säljs kanske inte färre böcker, men verksamheten har flyttat ut på den beramade ”webben”, och de butiker som finns kvar tjänstgör som visnings- och bladdringslokaler.

Så hur ska man då motivera sin rätt att få finnas i detta allt kyligare klimat?

Rönnells Antikvariat har valt strategin att utvecklas till ett Alltikvariat. Förutom begagnade böcker har man eget bokförlag, anordnar konserter och evenemang och har konstutställningar. Att träda in under Rönnells skylt, kalligraferad av Karl-Erik Forsberg, är som att stiga ner i ett kulturellt hälsobad. Här finns ofta det man letar efter men också sådant som man inte visste fanns. De sällsynta förstaupplagorna i sin vitrin sneglar högdraget ner på de uppkäftiga avantgardefanzinen i tidskriftshyllan. Barnböckerna stöjar vägg i vägg med litteraturvetenskapen. Filmaffischerna under taket längtar ut till skylt-fönstret men där är upptaget av originalbrev från Selma Lagerlöf, fotografier av Anna Riwkin-Brick och Von Wrights fåglar. Det är kort sagt ett inspirerande konglomerat av högt och lågt, nytt och gammalt.

I detta kulturens tempel tjänstgör en hängiven skara av andliga vägledare, påhejade av en lika hängiven församling i form av trogna kunder och en lojal vänförening. Här är ordet och bilden heliga, och i föreningen mellan de två uppstår harmoni.

Och därför tror jag på Rönnells Antikvariat. Må det alltid finnas. Halleluja!

Lars Emanuelsson